

วรรณกรรมไทยในยุคเทคโนโลยีที่ไร้พรมแดน
Thai Literature in the Borderless technology Era

พระมหาจिरายูท ปโยโค
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
PramahajiraYuthpraYoco
Maha Sarakham Rajabhat University
Email: Jirayut-yut111@hotmail.com

วันที่รับบทความ: 14 กันยายน 2562; วันที่แก้ไขบทความ 20 ตุลาคม 2562; วันที่ตอบรับบทความ: 2 พฤศจิกายน 2562

Received: September 14, 2019; Revised: October 20, 2019; Accepted: November 2, 2019

บทคัดย่อ

วรรณกรรมไทยในยุคเทคโนโลยีที่ไร้พรมแดน เป็นการประพันธ์ทั้งร้อยแก้ว ร้อยกรองที่มีความสำคัญ และคุณค่าทางวรรณกรรมไทย ทำให้ผู้อ่านได้รับความรู้ด้านภาษา ความหมายของคำ การใช้ภาษาของแต่ละยุคสมัย แต่ละภูมิภาค แบบแผนของฉันทลักษณ์แต่ละประเภท ด้านประวัติศาสตร์ พงศาวดาร ตำนาน นิทาน เรื่องราว พื้นเมืองต่างๆรวมทั้งให้คุณค่าทางด้านอารมณ์ คุณค่าทางปัญญาคุณค่าทางศีลธรรมคุณค่าทางวัฒนธรรม คุณค่าทางประวัติศาสตร์คุณค่าทางจิตนาการ คุณค่าทางทักษะเชิงวิจารณ์คุณค่าทางการใช้ภาษา คุณค่าที่เป็นแรงบันดาลใจวรรณกรรมไทยในยุคไร้พรมแดนวรรณกรรมตะวันตกเริ่มมีอิทธิพลในไทยตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 5 และในช่วงของการเปลี่ยนแปลงการปกครอง 2475 ได้มีวรรณกรรมนวนิยายหลายๆ เรื่องที่สะท้อนสภาพสังคมเรื่อยมา จนปัจจุบันสื่อเทคโนโลยีนำเราสู่โลกใหม่การเรียนรู้โลกผ่านสื่อ e-learning แบบ WBI (Web Based Instruction) หรือการเรียนการสอนผ่านบริการเว็บเพจลักษณะวรรณกรรมไทยในยุคไร้พรมแดนในปัจจุบันมีความกะทัดรัด มีความหลากหลายทางการเขียน มีความหลากหลายทางแนวคิด มีการเขียนที่เกิดจากผลงานมากขึ้น มีการเขียนที่เกิดจากประสบการณ์มากขึ้น มีช่องทางในการนำเสนอที่หลากหลายมีการเขียนที่ไม่ยึดติดรูปแบบเดิมมากนัก มีการเขียนที่ใช้ภาษาต่างประเทศมากขึ้นมีการเขียนที่เป็นลักษณะปัจจุบันมากขึ้น และมีการเขียนที่ใช้ภาษาพูดหรือคำแสลงมากขึ้น

คำสำคัญ : วรรณกรรมไทย, ยุคเทคโนโลยี, ไร้พรมแดน

ABSTRACT

Thai Literature in the Borderless technology Era reverse writing Prose poetry to the importance and value of Thai literature. Readers get to know the language, Meaning of words use of the language of each era each region, Schemes of prosody each type for history chronicle legend tale a story various native. Including Emotional values Moral value Cultural values Historical value Spiritual value Critical Skill Value Values in the use of values. Inspiration that inspire Thai literature in the borderless period. Western literary influence in Thailand since the reign of King Rama 5 during the change of government in 2475 there are many novels. Things that reflect social conditions until now, technology media brings us to a whole new world of learning the world through e-learning for WBI (Web Based Instruction) or teaching through the webpage service, the characteristics of Thai literature in the current borderless era is very compact. Have a variety of writing there are a variety of ideas. There are more written by the work. More experienced writing. There is a variety of channels available there is no writing that attaches to the original format very much. More foreign language writing. There is a more contemporary style and more written or spoken language.

Keywords : Thai literature, Technology era, without borders

บทนำ

วรรณกรรมไทยปัจจุบัน มีการประพันธ์ทั้งร้อยแก้ว ร้อยกรอง ตามแต่ความถนัดของแต่ละบุคคล ซึ่งขอบเขตของวรรณกรรมร้อยแก้ว มีมาตั้งแต่สมัยเริ่มแรกในยุคตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 5 พ.ศ. 2442 จนถึงปัจจุบัน วรรณกรรมประเภทร้อยแก้วในปัจจุบันจะอยู่ในรูปของบันเทิงคดี เช่น เรื่องสั้น นวนิยาย นิทาน บทละคร สารคดี เช่น บทความ หนังสือวิชาการ งานวิจัย ฯลฯ วรรณกรรมประเภทร้อยกรอง จะเป็นเป็นวรรณกรรมที่แตกต่างจากเดิมคือเป็นวรรณกรรมที่ไม่เน้นวรรณศิลป์ทางภาษามากนัก ไม่เน้นในเรื่องของการใช้ภาษาแต่เน้นไปในเรื่องของการสื่อแนวคิด สื่อข้อคิดแก่ผู้อ่านมากกว่าเช่น อัญมณีแห่งชีวิต ของ อัญชัน เจ้าจันทร์ผมหอม : นิราศพระธาตุอินแขวน ของมาลา คำจันทร์ ไบไม้ที่หายไป ของจิรนนท์ พิตรปรีชาสิ่งมีชีวิตที่เรียกว่า “คน” ของวินทร์ เลียววาริณ เป็นต้น การถ่ายทอดวรรณกรรมไทยผ่านการเขียน ผลิตเป็นหนังสือทางออนไลน์ทั้งทาง International Data Corporation (IDC) ผ่าน e-learning ในด้านธุรกิจเทคโนโลยีการติดต่อสื่อสารและข้อมูลสารสนเทศ (Information & Communication Technology หรือ ICT) จึงเป็นส่วนหนึ่งที่มีบทบาทที่แอบแฝงด้วยชีวิตที่มีอยู่จริง โดยการเขียนวรรณกรรมในรูปแบบการเล่าเรื่องราวให้เข้ากับยุค

ปัจจุบันให้มากที่สุด มีทั้งความเศร้า ความสุขและความสมหวังไปในตัว ผู้เขียนวรรณกรรมจึงเป็นการแสดงทางเหตุการณ์ที่อยู่รอบๆ ตัวผู้เขียนเองหรือที่เกิดมาจากสถานการณ์ที่เป็นจริง เพื่อให้เข้ากับบริบทของพื้นที่นั้น ๆ

วรรณกรรมแปลเริ่มเข้ามามีบทบาทกับสังคมไทยมากขึ้น วรรณกรรมนอกจากจะเป็นมูมสะทอนของสังคม หรือสังคมจะเป็นมูมสะทอนของวรรณกรรมแล้ว อิทธิพลของวรรณกรรมที่เป็นผลพลอยได้ และถือว่ามีประโยชน์มากต่อสังคมคือ ทำให้เกิดการรักการอ่านมากยิ่งขึ้น ในขณะที่เดียวกันวรรณกรรมไทยในยุคเทคโนโลยีที่ไร้พรมแดน ก็สะท้อนให้เห็นถึงคุณค่าและอิทธิพลที่ตีงาม เช่น ไตรภูมิพระร่วงวาทีน ศานต์สันติ ได้กล่าว ไตรภูมิพระร่วง : คุณค่าต่อสังคมไทย (ภาคสรุป) ไว้ว่า ไตรภูมิพระร่วงเป็นวรรณกรรมอีกเรื่องที่ได้ให้แง่คิดที่ดีต่อสังคมในด้านต่างๆ เช่น

1. คุณค่าในแง่ศาสนา เป็นหนังสือที่ใช้เป็นเครื่องมือในการควบคุมพฤติกรรมมนุษย์ ให้ประชาชนประกอบคุณงามความดี โดยใช้วิธีเปรียบเทียบเรื่องนรก สวรรค์
2. คุณค่าในทางปรัชญา ให้คุณธรรมของผู้ปกครอง โทษต่างๆ ของผู้ไร้ศีลธรรม
3. คุณค่าทางศิลปกรรม เป็นแรงบันดาลใจให้ศิลปินนำเรื่องราวไปเขียนเป็นภาพจิตรกรรมฝาผนัง พระอุโบสถ วิหาร ด้านหลังองค์พระประธานตามวัดสำคัญต่าง ๆ
4. คุณค่าในวรรณกรรม โดดเด่นในศิลปะการประพันธ์ ให้อิทธิพลต่อวรรณคดีในสมัยต่อมาเช่น ลิลิตโองการแช่งน้ำ ขุนช้างขุนแผน นิราศนรินทร์
5. คุณค่าทางวิชาการ ให้ความรู้เชิงวิชาการเรื่องเพศ อธิบายการกำเนิดแบบวิทยาศาสตร์
6. คุณค่าต่อรากฐานอุดมการณ์การเมืองไทยในด้านการปกครอง การสร้างเสริมพระราชอำนาจของ กษัตริย์ เน้นความเป็นผู้นำที่เป็น “ธรรมราชา” มากกว่า “กษัตริย์นักรบ”

“รากเหง้า” ภาพสะท้อนความคิดมนุษย์ภายใต้ระบบทุนนิยมเป็นหนึ่งในเรื่องสั้นจำนวน 11 เรื่อง ในหนังสือรวมเรื่องสั้นชื่อ รากเหง้า ที่เลือกวัสดุในการดำเนินเรื่องอย่างน่าค้นหา โดยผูกปมความคิดย้อนในตัวเอง ซึ่งนำพาตัวเองไปคลาญปมแห่งรากเหง้า และแก่นแท้ของความเป็นตัวตน ดีแต่ความเป็นตัวตน ท่ามกลางความขัดแย้งของฉากหรือสิ่งแวดล้อมทางสังคม สะท้อนวิถีคิดของมนุษย์ภายใต้ระบบทุนนิยมที่ให้ความสำคัญกับวัตถุมากกว่าจิตใจ นำเสนอการตั้งคำถามต่อความพยายามของมนุษย์ในการดิ้นรน แสวงหาผลประโยชน์เพื่อบำรุงบำเรอความสุขของตัวเอง “รากเหง้า” เปรียบเสมือนกระจกสะท้อนสังคมให้เห็นถึงผลกระทบของระบบทุนนิยมที่มีต่อประชาชน ระบบทุนนิยมทำให้ความเห็นแก่ตัวเป็นเรื่องที่ถูกต้อง เพราะต่างคนก็เห็นชอบกับคำพังเพยว่า “มือใครยาว สาวได้สาวเอา” บางทีคนเราก็ไม่มีทางเลือกมากนัก ทุกคนจำต้องหาทางออกที่ดีที่สุดเพื่อเลี้ยงปากท้องตัวเอง พยายามหาพื้นที่ทางสังคมให้ตนเองยืนอยู่ได้ และเป็นที่ยอมรับจากคนในสังคม แต่จะมีสักกี่คนที่สามารถปลดปล่อยตัวเองจากการตกเป็นทาสของกระแสทุนนิยมที่ไหลมาอย่างไม่ขาดสาย ถ้าไม่คิดที่จะค้นหารากเหง้าทางจิตวิญญาณที่เป็นต้นกำเนิดแห่งพฤติกรรม (สุทธิพงษ์ ธรรมวุฒิ 2535 : 25)

นอกจากนี้วรรณกรรมต่างประเทศที่ส่งผลต่อสังคมก็มีหลายเรื่องเช่นกันในสมัยอยุธยาได้รับวรรณกรรมเรื่องรามเกียรติ์มาจากเรื่องรามายณะของอินเดียเรื่องอิเหนาจากชาวในสมัยรัตนโกสินทร์ ได้มีการแปลวรรณกรรมจีนเช่นสามก๊ก ไซอิ๋ว วรรณกรรมของชาติอื่นๆ เช่นราชาธิราชของชาวมอญอาหรับราตรีของเปอร์เซีย เป็นต้น ล้วนแต่ส่งผลกระทบต่อสังคมไม่มากนักน้อยความก้าวหน้าในเทคโนโลยีที่ไม่เคยหยุดนิ่งนี้ส่งผลกระทบต่อการดำเนินชีวิต ของมนุษย์ในทุกๆ ด้านไม่ว่าจะเป็นด้านการทำงาน การทำธุรกิจการศึกษาการวิจัยพัฒนาหรือแม้กระทั่งความบันเทิงต่างๆ สังเกตได้จากสิ่งของเครื่องใช้ต่างๆ รอบตัวเราส่วนใหญ่จะถูกควบคุมการทำงานด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์ทั้งสิ้น ในปี 2004 นิตยสาร Business Week ได้ทำการจัดอันดับ 15 สุดยอดแบรนด์ของโลกบริษัทที่ติดอันดับต้นๆ เป็นบริษัทที่ผลิตสินค้าและให้บริการด้านเทคโนโลยีถึง 6 อันดับ ได้แก่ Microsoft, IBM, General Electric, Intel, Nokia และ Hewlett Packard บริษัทเหล่านี้เล็งเห็นความสำคัญของเทคโนโลยีที่ก้าวหน้าเหล่านั้นด้วย ผลิตภัณฑ์ของพวกเขา เทคโนโลยีต่างๆ ไม่ว่าจะเป็น ระบบ Internet, Search Engine, Wireless technology, Multimedia, Broadband, Telecommunications, Bio Technology ต่างๆ เหล่านี้ได้ปฏิวัติชีวิตและแบบแผนดั้งเดิมในการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ของเราจนหมดสิ้นมีสถิติบันทึกไว้ว่านับตั้งแต่ Internet เป็นที่รู้จักของชาวโลกแค่เพียง 4 ปี ก็มีผู้ใช้งาน Internet มากถึง 50 ล้านคนทั่วโลก(เศรษฐพงศ์ มะลิสุวรรณ, 2560 : ออนไลน์)

เทคโนโลยีนำเราสู่โลกใหม่และสร้างโอกาสใหม่ๆ ให้มนุษย์อย่างมากมายมหาศาล เช่น ในด้านการศึกษาเทคโนโลยี คอมพิวเตอร์ ทำให้โอกาสในการศึกษาเรียนรู้ของมนุษย์ขยายขอบเขตไปอย่างมากเราสามารถเรียนรู้ได้ไม่ว่าอยู่ที่ใดในโลกผ่านสื่อ e-learning แบบ WBI (Web Based Instruction) หรือการเรียนการสอนผ่านบริการเว็บเพจ โดยมีผลสำรวจของสำนักวิจัย International Data Corporation (IDC) คาดการณ์ว่าในทวีปยุโรปความต้องการในการเรียนรู้ผ่าน e-learning ในด้านธุรกิจเทคโนโลยีการติดต่อสื่อสารและข้อมูลสารสนเทศ (Information & Communication Technology หรือ ICT) นับวันยังมีบทบาทสำคัญมากขึ้นในการเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานขององค์กร โดยเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีการติดต่อสื่อสารและข้อมูลสารสนเทศจะมีบทบาทหลักในการช่วยจัดเก็บข้อมูล ช่วยในการบริหารจัดการและวิเคราะห์ข้อมูลอย่างมีระบบเพื่อนำมาประกอบการตัดสินใจ รวมถึงเทคโนโลยีด้านการพัฒนาจัดการความรู้ (Knowledge Management) และการสื่อสาร ผ่านทางระบบ Internet, Intranet และ Groupware (โปรแกรมที่ให้บริการ share ข้อมูลร่วมกันระหว่างกลุ่มคน service ที่ให้บริการ เช่น share calendars, email, share database, electronics meeting เป็นต้น)

อย่างไรก็ตามเราคงปฏิเสธไม่ได้ว่าทุนนิยมเข้ามามีบทบาทมากที่สุด และเทคโนโลยีก้าวหน้าล้ำเราไปมากแค่ไหน และยังเป็นส่วนหนึ่งในชีวิตประจำวันเราอีกด้วย โลกของเทคโนโลยีได้ส่งผลกระทบต่อวรรณกรรมของเราอย่างยิ่ง ร้ายแรงยิ่งกว่าสิ่งเสพติดเสียอีก วรรณกรรมประเภทนิยายออนไลน์ โดยเฉพาะอินเทอร์เน็ตจะเป็นช่องทางสื่อสารไร้พรมแดน และการแสวงหาความรู้อย่างรวดเร็วไม่จำกัด ทั้งยังเป็นพื้นที่ใหม่สำหรับสร้างสรรค์วรรณกรรมอีกด้วย อินเทอร์เน็ตเป็นช่องทางที่นำวรรณกรรมเผยแพร่สู่มหาชน โดยไม่ต้องผ่านกระบวนการคัด

สรรของบรรณาธิการสำนักพิมพ์ ซึ่งมีจุดอ่อนคือ ขาดการตรวจแก้ไข ทำให้มีการใช้ภาษาไทยผิดเพี้ยน งานเขียนกว่า 80 % ขาดคุณภาพ ไม่มีวรรณศิลป์ ส่วนผลดี คือ เป็นที่แสดงผลงานนักเขียนหน้าใหม่ และผู้อ่านเข้าไปอ่านได้โดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่าย รวมทั้งมีวรรณกรรมหลายประเภทให้เลือกอ่าน มีเทคนิคทันสมัยในการนำเสนอ บางเรื่องมีพร้อมทั้งภาพ เสียง และรูปแบบตัวอักษรต่างๆที่นำชวนอ่านอย่างมาก นิยายออนไลน์มีอยู่หลายเว็บไซต์ แต่ที่นิยมกันมากคือ www.pantip.com และ www.dek-d.com ซึ่งมีสมาชิกเข้าไปชมนับแสนคนต่อวันจากการสำรวจของนักวิจัยในโครงการวิจัยที่กำลังทำอยู่พบว่า อายุของนักเขียนวรรณกรรมออนไลน์จะลดลงอย่างต่อเนื่อง ปัจจุบันส่วนใหญ่จะอายุประมาณ 8-17 ปี ผู้เขียนนิยายออนไลน์จะไม่ค้นคว้าข้อมูลจากการอ่าน และไม่สนใจศึกษาเรื่องศิลปะการประพันธ์ จะใช้ประสบการณ์ส่วนตัวและจินตนาการ มีการค้นข้อมูลทางอินเทอร์เน็ตมากกว่าการสะสมความรู้จากการอ่านหนังสือวรรณกรรมดีๆ มีแรงบันดาลใจจากเกม ภาพยนตร์ การ์ตูนเป็นส่วนใหญ่ เรื่องที่เขียนจึงซ้ำซากทั้งโครงเรื่องและตัวละคร เนื้อเรื่องขาดเหตุผลเดินเรื่องด้วยบทสนทนาทั้งเรื่องเพราะใช้ภาษาบรรยายและพรรณนาไม่เป็น นอกจากนี้ยังมักจะทำปัญหาเรื่องขโมยผลงานหรือลอกเลียนแบบผลงานคนอื่น เพราะไม่ได้รับการปลูกฝังเรื่องจรรยาบรรณของนักเขียน นักวิจัยพบว่าลักษณะของวรรณกรรมทางอินเทอร์เน็ตของนักเขียนรุ่นใหม่แบ่งออกเป็น 4 แนวคือ 1) แนวรักหวานแหวว 2) แนวแฟนตาซี 3)แนว Y (Yaoi นิยายชายรักชาย และ Yuri นิยายหญิงนักหญิง) และ 4) แนวแหวกคือแหวกแนว เป็นการนำหลายแนวมาผสมกัน (รีนฤทัย สัจจพันธุ์, 2560 : ออนไลน์)

นอกจากนี้ศาสตราจารย์ ดร.รีนฤทัย สัจจพันธุ์ กล่าวสรุปในตอนท้ายพร้อมเสริมว่าวรรณกรรมที่อยู่ในกระแสนิยมของนักอ่านรุ่นใหม่มักเป็นวรรณกรรมที่ด้อยคุณภาพ ขาดวรรณศิลป์ นำเสนอความบันเทิงมากกว่าสาระความรู้ ความคิดอันจำเป็นแก่ชีวิต จึงน่าห่วงใยความเปลี่ยนแปลงของวรรณกรรมไทยร่วมสมัยบางประเภท ใช่ว่าจะเป็นความเปลี่ยนแปลงในทางดีเสมอไป การส่งเสริมให้สร้างสรรค์หนังสือดีๆและสนับสนุนให้อ่านหนังสือดีๆยังคงต้องทำกันต่อไป

อย่างไรก็ตามเทคโนโลยีที่นำมาใช้ในวรรณกรรมไม่ใช่จะเป็นส่วนที่เสียหาย แต่กลับกันอาจจะมีส่วนที่ดีและเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่ชอบแสวงหาความรู้จากเทคโนโลยีเหล่านั้น การสร้างผลงานทางด้านนวัตกรรมเพื่อให้วรรณกรรมเป็นส่วนหนึ่งที่อาศัยและอยู่ร่วมกันอย่างสมบูรณ์ได้จะต้องนำเทคโนโลยีมาเป็นองค์ความรู้ทางวิทยาศาสตร์ และศาสตร์อื่นๆ มาผสมผสานประยุกต์เพื่อสนองเป้าหมายเฉพาะตามความต้องการของมนุษย์ด้วยการนำวรรณกรรมต่างๆ ที่มีอยู่มาบรรจุใส่ในเทคโนโลยี เพื่อคุณประโยชน์ที่เหมาะสมและหากเทคโนโลยีนั้นสอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจ สังคม การเมือง วัฒนธรรม และสภาพแวดล้อม เทคโนโลยีนั้นจะก่อเกิดเป็นประโยชน์ทั้งต่อบุคคลและส่วนรวม หากไม่สอดคล้องเทคโนโลยีนั้นๆ จะก่อให้เกิดปัญหาตามมา

จากกระแสโลกที่เปลี่ยนแปลงมีผลกระทบต่อการปรับตัวของทุกสิ่งอย่างในสังคมทั้งเรื่องเศรษฐกิจ สังคม และ การเมือง ซึ่งวรรณกรรมก็เช่นเดียวกัน ถือว่าได้รับผลกระทบจากความเปลี่ยนแปลงอย่างเป็นพลวัตนี้ ซึ่งเห็นได้จากปรากฏการณ์การปรับเปลี่ยนรูปแบบ ลักษณะของวรรณกรรมไทยมิให้เห็นอย่างหลากหลาย ไม่ว่าจะเป็นแนวลักษณะสั้นกะทัดรัด การใช้ภาษาที่เปลี่ยนไป การนำเสนอที่ทันสมัยสอดคล้องกับความต้องการของผู้อ่าน ดังนั้นผู้เขียนพยายามที่สื่อความหมายของวรรณกรรมในยุคเทคโนโลยีที่ไร้พรมแดนที่แสดงออกทางด้านความหมายของวรรณกรรมไทย ความสำคัญและคุณค่าวรรณกรรมไทย วรรณกรรมไทยยุคไร้พรมแดนที่เป็นศิลปกรรมด้านต่างๆ และเพื่อให้สังคมได้รับรู้เรื่องราวการเปลี่ยนแปลงจากรูปแบบเดิมที่มีแต่ร่องแก้ว ร้อนกรองส่วนใหญ่จะเป็นการพัฒนาเพื่อให้เกิดการนำอ่านมากยิ่งขึ้น หรือให้ผู้อ่านสมัยใหม่ให้ความสนใจกับวรรณกรรมการยิ่งขึ้น นับเป็นการปรับเปลี่ยนวิถีคิดสู่กระบวนทัศน์สู่โลกยุคใหม่ในสังคมปัจจุบัน

ความหมายของวรรณกรรมไทย

วรรณกรรม มีปรากฏครั้งแรกในพระราชบัญญัติคุ้มครองศิลปะและวรรณกรรม พ.ศ. 2475 โดยให้คำนิยามคำว่า "วรรณกรรมและศิลปกรรม" ซึ่งมีนักวิชาการให้ความหมายไว้ อาทิ พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525 (2539 : 754) อธิบายว่าวรรณกรรม หมายถึง งานหนังสือ งานนิพนธ์ที่ทำขึ้นทุกชนิด ไม่ว่าจะแสดงออกมาโดยวิธีหรือในรูปอย่างใด เช่น หนังสือ จุลสาร สิ่งเขียน สิ่งพิมพ์ ปาฐกถา เทศนา คำปราศรัย สุนทรพจน์ สิ่งบันทึกเสียง ภาพซึ่ง สมพร มั่นตะสูตร (2525 : 10-11) อธิบายความหมายของวรรณกรรมว่าเป็นงานเขียนทุกชนิด ทุกชิ้นที่สามารถสื่อสารได้น่าจะเป็นวรรณกรรม ซึ่งหมายความว่า เมื่อผู้แต่งส่งสารไปยังผู้รับ ผู้รับสามารถสื่อความเข้าใจจากสารที่ผู้แต่งส่งมาได้ถือว่ามีสารสื่อสารกันขึ้นแล้วงานเขียนนั้นนับว่าเป็นวรรณกรรมสอดคล้องกับ Mersand (1973 : 313) ที่อธิบายว่าวรรณกรรมคือ การเขียนทั้งในรูปแบบร้อยแก้วและร้อยกรอง ซึ่งถ้าพิจารณาคำจำกัดความนี้ตามหลักการแล้วบทกวีที่เขียนขึ้นเป็นครั้งแรกหรือรายการสั่งซื้อสินค้าทางจดหมายก็เรียกว่าวรรณกรรมด้วยเช่นกัน

โดยสรุปแล้ว วรรณกรรมมีความหมายครอบคลุมถึงงานเขียนต่างๆดังต่อไปนี้ (1) งานเขียนทั่วไป เป็นงานที่ไม่จำเป็นต้องศิลปะหรือกลวิธีในการเขียน เช่น ตำรา เอกสารทางวิชาการ เป็นต้น (2) งานเขียนที่ต้องมีคุณค่าทางวรรณศิลป์จะเป็นงานเขียนประเภทใดก็ได้ แต่ต้องแต่งอย่างมีศิลปะมีความประณีตงดงาม มีกลวิธีสร้างอารมณ์สะท้อนใจ และทำให้ผู้อ่านเกิดอารมณ์คล้อยตาม งานเขียนที่มีคุณค่าทางวรรณศิลป์ เช่น นวนิยาย เรื่องสั้น บทละคร บทความ สารคดี เป็นต้นวรรณกรรมจึงมีความหมายที่กว้างกว่าวรรณคดี ซึ่งมีความหมายครอบคลุมงานเขียนทุกชนิด

ความสำคัญและคุณค่าของวรรณกรรมไทย

วรรณกรรมของไทยต่างให้คุณค่าทางด้านภาษา ด้านสังคม เศรษฐกิจ และวัฒนธรรม ล้วนแล้วแต่มีคุณค่าทางวรรณกรรมทั้งสิ้น คุณค่าของวรรณกรรมได้มีนักเขียนหลายคนที่ได้แสดงความคิดเห็น ทางด้านคุณค่าของวรรณกรรมไว้สอดคล้องกับสุภา พิกข์ (2530 : 22) และวันเนา ฐิติน (2537 : 14) ซึ่งได้กล่าวถึงคุณค่าของวรรณกรรมไว้ ดังนี้

1. คุณค่าทางอารมณ์หมายถึง แรงบันดาลใจที่เกิดขึ้นจากผู้ประพันธ์แล้วถ่ายทอดมายังผู้อ่าน ซึ่งผู้อ่านจะตีความวรรณกรรมนั้นๆ ออกมาซึ่งอาจจะตรงหรือคล้ายกับผู้ประพันธ์ก็ได้ เช่น อารมณ์รัก อารมณ์รัก อารมณ์โกรธ เคียดแค้น เป็นต้น โดยวรรณกรรมจะเป็นเครื่องขัดเกลาอัธยาศัยและกลมเกลียวอารมณ์ให้หายความหมักหมม คลายความกังวล และความหมกมุ่น หนุนจิตใจให้เกิดความผ่องแผ้วทำให้รู้สึกชื่นบาน และร่าเริงในชีวิต ทำให้หายจากความมีจิตใจที่คับแคบ รู้ค่าความงามของธรรมชาติ ความมีระเบียบเรียบร้อย ความดี ความงาม และความจริงหรือสัจธรรมที่แฝงอยู่กับความรื่นเริงบันเทิงใจ หรือการได้ร้องให้กับตัวเองของเรื่องในหนังสือหรือหัวเราะกับคำพูดในหนังสือนั้นมีผลดีทางด้านอารมณ์ ดังที่เจตนา นาควัชระ (2529 : 82) กล่าวว่า เราจะต้องไม่ลืมว่า วรรณกรรมมิใช่การสั่งสอนโดยตรง มิใช่การการโฆษณาชวนเชื่อ การปลุกสำนึกเชิงสังคมอาจจะทำได้ดีที่สุดในวิธีการของศิลปะก็ได้ เพราะการเปลี่ยนใจของมนุษย์นั้น คงไม่มีวิธีใดดีกว่าจับใจเขาเสียก่อนด้วยสุนทรียอารมณ์

2. คุณค่าทางปัญญาวรรณกรรมแทบทุกเรื่องผู้อ่านจะได้รับความคิด ความรู้เพิ่มขึ้นไม่มากก็น้อย มีผลให้สติปัญญาแตกฉานทั้งทางด้านวิชาการ ความรู้รอบตัว ความรู้เท่าทันคน ความเห็นอกเห็นใจต่อเพื่อนมนุษย์ด้วยกัน เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับตัวละครในเรื่องให้ข้อคิดต่อผู้อ่านขยายทัศนคติให้กว้างขึ้น บางครั้งก็ทำให้ทัศนคติที่เคยผิดพลาดกลับกลายเป็นถูกต้อง เช่น เราเคยมีทัศนคติว่าคนยิว เป็นคนตระหนี่ เห็นแก่ตัว พาให้สังคมรังเกียจ ดังคำกล่าวของเจตนา นาควัชระ (2529 : 88) กล่าวว่า หน้าที่ทางสังคมของวรรณกรรม อาจจะมิใช่การแก้ปัญหาทางสังคมในเชิงปฏิบัติ หรือการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมมนุษย์ในระยะสั้น แต่เป็นหน้าที่ของการให้แสงสว่างทางปัญญา

3. คุณค่าทางศีลธรรม วรรณกรรมเรื่องหนึ่งๆ อาจจะมีคติหรือแง่คิดอย่างหนึ่งแทรกไว้ อาจจะเป็นเนื้อเรื่องหรือเป็นคติคำสอนระหว่างบรรทัด ซึ่งวรรณกรรมแต่ละเรื่องให้แง่คิดไม่เหมือนกัน บางที่ผู้อ่านที่อ่านอย่างผิวเผินจะตำหนิตัวละครในเรื่องนั้นว่า กระทำผิดศีลธรรมไม่ส่งเสริมให้คนมีศีลธรรม แต่ถ้าพิจารณาและติดตามต่อไปผู้อ่านก็จะพบว่า ใครก็ตามที่ไม่อยู่ในศีลธรรมก็จะต้องประสบความทุกข์ยาก ความล้มเหลว และความเกลียดชังจากสังคม อาจจะเป็นเพราะกรรมของแต่ละคน บางคนประกอบกรรมมา ต่างกรรมต่างวาระแต่อาจจะพบจุดจบในกรรมอันเดียวกันก็ได้ เช่น เวสสันดรชาดก สุวรรณสามชาดก นอกจากนั้นก็มิตานนิยายต่างๆ เช่น นิทานอีสป นวนิยาย ที่มุ่งสอนศีลธรรม เช่น กองทัพธรรม ใต้ร่มกาสาวพัสตร์ เป็นต้น หรือเรื่องไตรภูมิพระร่วง ของพระเจ้าลิไท พระปฐมสมโพธิกถา ของสมเด็จพระมหาสมณเจ้ากรมพระปรมานุชิตชิโนรส เป็นต้น

4. คุณค่าทางวัฒนธรรม วรรณกรรมทำหน้าที่ผู้สืบทอดวัฒนธรรมของชาติจากคนรุ่นหนึ่งไปสู่คนอีกรุ่นหนึ่ง เป็นสายใยเชื่อมโยงความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของคนในชาติ ในวรรณกรรมมักจะบ่งบอกคติของคนในชาติไว้ เช่น วรรณกรรมสมัยสุโขทัย จะทำให้เราทราบว่าคติของคนไทยสมัยสุโขทัยนิยมการทำบุญให้ทาน การสาปแช่งคนบาปคนผิด มักจะสาปแช่งมิให้พระสงฆ์รับบิณฑบาตจากบุคคลผู้นั้น เป็นต้น

5. คุณค่าทางประวัติศาสตร์ การบันทึกทางประวัติศาสตร์ที่มุ่งจดแต่ข้อเท็จจริงไม่ซ้าก็อาจจะเบื่อหน่ายหลงลืมได้ เช่น เรื่องราวเกี่ยวกับสงครามยุทธหัตถีระหว่างสมเด็จพระนเรศวรกับพระมหาอุปราชา ในประวัติศาสตร์อาจจะจดบันทึกไว้เพียงไม่กี่บรรทัด ผู้อ่านก็อาจจะอ่านข้ามๆ ไปโดยไม่ทันสังเกตและจดจำ ถ้าได้อ่านลิลิตตะเลงพ่ายจะจำเรื่องยุทธหัตถีได้ดีขึ้นและยังเห็นความสำคัญของเหตุการณ์บ้านเมืองในตอนนั้นอีกด้วย ทั้งนี้ เพราะผู้อ่านได้รับรสแห่งความสุขบันเทิงใจในขณะที่อ่านลิลิตตะเลงพ่ายหรือวรรณกรรมประวัติศาสตร์อื่นๆ ที่นำเรื่องราวทางประวัติศาสตร์มาใช้เป็นวัตถุดิบในการแต่งด้วย อย่างไรก็ตามวรรณกรรมดังกล่าว มิใช่เอกสารวิชาการสำหรับอ้างอิงทางประวัติศาสตร์ ตรงข้ามประวัติศาสตร์ต่างหากที่เป็นเอกสารอ้างอิงของวรรณกรรม ดังนั้น การใช้วรรณกรรมเป็นเอกสารอ้างอิงทางประวัติศาสตร์จึงอาจคลาดเคลื่อนได้ อย่างไรก็ตามวรรณกรรมถือเป็นกระจกเงาสท้อนภาพในอดีตของแต่ละชาติได้อย่างดีที่สุด เรื่องราวที่เป็นประวัติศาสตร์หลายเรื่อง ศึกษาได้จากวรรณกรรมไม่มากนักน้อย

6. คุณค่าทางจิตนาการ เป็นการสร้างความรู้สึกนึกคิดที่ลึกซึ้ง จิตนาการต่างกับอารมณ์ เพราะอารมณ์คือ ความรู้สึก ส่วนจิตนาการคือ ความคิด เป็นการลึกลับ มอง ทำให้เกิดความคิดริเริ่ม ประดิษฐ์กรรมใหม่ ขึ้นมาก็ได้ จิตนาการจะทำให้ผู้อ่านเป็นผู้มองเห็นการณ์ไกล จะทำอะไรก็ได้ทำด้วยความรอบคอบ โอกาสจะผิดพลาดมีน้อย นอกจากนั้นจิตนาการเป็นความคิดฝันไปไกลจากสภาพที่เป็นอยู่ในขณะนั้น อาจจะเป็นความคิดถึงสิ่งที่ล่วงเลยมานานแล้วในอดีตหรือสิ่งที่ยังไม่เคยเกิดขึ้นเลย โดยหวังว่าอาจจะเกิดขึ้นในอนาคตก็ได้ เช่น วรรณกรรมพระอภัยมณี สุนทรภู่ผู้แต่งนั้นเป็นกวีที่มีจิตนาการกว้างไกลมาก ได้ใฝ่ฝันเห็นภาพการนำพามาผูกเป็นเรือสำเภาใช้ในการเดินทางในมหาสมุทรบนยอดคลื่น เป็นต้น ซึ่งในปัจจุบันนี้เรือที่ทำด้วยวัสดุ น้ำหนักเบาอย่างฟางได้เกิดมีจริงขึ้นแล้ว รวมทั้งเรือเร็วที่แล่นได้บนยอดคลื่นหรือบนผิวน้ำด้วย

7. คุณค่าทางทักษะเชิงวิจารณ์ การอ่านมากเป็นการเพิ่มพูนความรู้ความคิด และประสบการณ์ให้แก่ชีวิตคนที่มีความรู้แคบมีความคิดตื้นๆ และประสบการณ์ในชีวิตเพียงเล็กน้อย มักจะถูกเรียกว่า คนโง่ ส่วนคนที่มีความรู้มากแต่ไม่รู้จักรวิเคราะห์วิจารณ์นั้นอาจจะหลงผิด ทำผิดได้ วรรณกรรมเป็นสิ่งช่วยให้ผู้อ่านใช้ความคิด นึกตรึกตรองตัดสินสิ่งใดดีหรือไม่ดี เช่น พฤติกรรมของอิเหนาซึ่งเป็นนักรบที่เก่งแต่เจ้าชู้มีเมียถึง 10 องค์ นั้น เป็นสิ่งที่ดีหรือไม่ดี มีเหตุผลอะไรบ้างสนับสนุนความคิดหรือเรื่องขุนช้างขุนแผน ซึ่งผู้อ่านมีความเชื่อว่าขุนช้าง เลวจริงหรือไม่ สมัยนี้อาจต้องถามตัวเองว่าขุนช้างเลวนั้นเลวอย่างไร และอาจเริ่มเห็นใจขุนช้างจนต้องอ่านใหม่ อีกครั้งคือ เริ่มคิดวิจารณ์แล้ว เป็นการฝึกฝนการใช้วิจารณ์ญาณที่ก่อให้เกิดทักษะหรือความชำนาญในเชิงวิจารณ์ วิจารณ์ญาณเป็นสิ่งจำเป็นมากสำหรับการดำรงชีวิตอยู่ในโลกปัจจุบันนี้ อย่างน้อยผู้อ่านเมื่ออ่าน

หนังสือแล้ว อาจจะพูดถึงตัวละคร ชีวิต พฤติกรรม เหตุการณ์ เป็นต้น ของเรื่องนั้นๆ ตามความคิดเห็นของตนเอง

8. คุณค่าทางการใช้ภาษาเพราะการเขียนเป็นการถ่ายทอดความคิด เป็นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อรสชาติทางภาษา เพื่อจูงใจเพื่อความตั้งใจและประทับใจ ทำให้ผู้อ่านสามารถสังเกต จดจำนำไปใช้ ก่อให้เกิดการใช้ภาษาที่ดี เพราะการเห็นแบบอย่างทั้งที่ดีและบกพร่องทั้งการใช้คำ การใช้ประโยค การใช้โวหาร เป็นต้น ได้แก่ การใช้โวหารของยาขอบในวรรณกรรมเรื่อง ผู้ชนะสิบทิศ เช่น "ข้าพเจ้ารักตัวเองยิ่งนัก แต่ข้าพเจ้ารักทะเลแม่ยิ่งกว่าตัวเอง แต่ทั้งตัวเองและทะเลแม่ ข้าพเจ้าก็หาได้รักเท่าต้องอยู่"

9. คุณค่าที่เป็นแรงบันดาลใจให้เกิดการสร้างวรรณกรรม และศิลปกรรมด้านต่างๆ วรรณกรรมที่ผู้เขียนเผยแพร่ออกไปบ่อยครั้งที่สร้างความประทับใจ และแรงบันดาลใจ ให้เกิดผลงานอื่นๆ เพิ่มขึ้น เช่น ทางด้านวรรณกรรม ของอากาธา คริสตี้ (Agatha Christie) ซึ่งได้รับฉายาว่าเป็น "ราชินีแห่งฆาตกรรม" ได้ผลิตงานประเภทสืบสวนเป็นร้อยๆ เรื่องโดยใช้แอร์คูล์ บัวโรต์ เป็นนักสืบที่มีคนรู้จักกันทั่วโลกหรือภาพวาดของ จักรพันธ์ โปษยกฤต ส่วนมากจะได้แรงบันดาลใจจากวรรณคดีไทย เช่น เรื่อง ชุนช้าง - ชุนแผน เป็นต้น หรือผลงานเพลงด้านคำร้องของแก้ว อัจฉริยะกุล เช่น พรานล่อเนื้อ ยูวกระสันต์เมฆ ก็ได้แรงบันดาลใจมาจากบทกวีของศรีปราชญ์ หรือเพลงรักเพียงใจของช่อม บัญจพรรค ก็ได้แรงบันดาลใจมาจากบทกวีของศรีปราชญ์ เช่นกัน

สรุปได้ว่า วรรณกรรมไทยปัจจุบันถือกำเนิดขึ้นในรัชสมัยของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ 5) ที่รับเอาอิทธิพลจากต่างประเทศเข้ามาสู่ประเทศไทย เพราะลักษณะของวรรณกรรมไทยในช่วงนี้ได้เปลี่ยนแปลงไปจากวรรณคดีไทยเดิมอย่างเห็นได้ชัดเจนทั้งในด้านรูปแบบ แนวคิด ความเชื่อ เนื้อหาและกลวิธีในการแต่ง เนื่องจากได้รับอิทธิพลจากวรรณกรรมของตะวันตกที่มีบทบาทอย่างมากในปัจจุบัน

ลักษณะวรรณกรรมไทยในยุคไร้พรมแดน

งานเขียนที่มีความหลากหลายทางด้านแนวความคิดและมีช่องทางในการนำเสนอที่หลากหลาย เพื่อให้ผู้อ่านสามารถเลือกสรรตรงตามแนวคิดและอาชีพของตนเอง ดังนั้น ลักษณะวรรณกรรมไทยในยุคไร้พรมแดนมีลักษณะ ดังนี้

1. มีความกะทัดรัด วรรณกรรมในปัจจุบันจะให้ความสำคัญเกี่ยวกับการจับใจความเนื้อหาที่ชัดเจน ผู้เขียนจะต้องเขียนให้เข้าใจง่าย สาระยาวให้สั้น มีใจความที่อ่านและเข้าใจง่ายขึ้น ไม่ต้องเขียนยาวเกินความจำเป็น ภาษาที่นำมาเขียนจะต้องเป็นภาษาสมัยใหม่ ให้ทันเหตุการณ์ในยุคสมัยใหม่การนำเสนอเนื้อจะต้องมีความเป็นตัวของตัวเอง จึงเป็นสิ่งที่น่าอ่านและติดตาม

ทั้งนี้ เหตุผลที่การเขียนให้ลักษณะนี้เนื่องจากความเร่งรีบของการดำเนินชีวิต การทำงานที่ต้องเร่งให้ทันเวลาเนื่องมีการแข่งขันกันสูง จึงทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของวรรณกรรมไทยต้องปรับตัวให้เข้ากับสภาพการณ์ในยุคปัจจุบัน

2. มีความหลากหลายทางการเขียน ผู้เขียนจะต้องมีความหลากหลายในการนำมาเขียน โดยการดูสถานการณ์ในโลกปัจจุบันว่า เขาต้องการอะไร ทิศทางที่จะเดินต่อไปในอนาคตเป็นอย่างไร การนำเสนอจะ دلใจแค่ไหน การเขียนวรรณกรรมจะต้องเข้าใจว่าจะเขียนเจาะจงไปกลุ่มไหน เพราะมีจำนวนหลายกลุ่ม ฉะนั้น ผู้เขียนจะต้องมองให้ออกและมีความหลากหลายในการเขียน

ทั้งนี้ เหตุผลที่การเขียนให้ลักษณะนี้เนื่องจากการแข่งขันกันทางธุรกิจที่มาจากการทำงานของวรรณกรรมหรือการแข่งขันทางสื่อต่างๆ มีความหลากหลายมากขึ้น เช่น กลุ่มนักธุรกิจ เยาวชน ประชาชน นักวิชาการ เป็นต้นแต่ละกลุ่มจะเลือกเสพวรรณกรรมนั้นๆ

3. มีความหลากหลายทางแนวคิด การนำเสนอแนวคิดถือว่าเป็นจุดสำคัญ เพื่อให้เกิดแรงจูงใจต่อผู้อ่าน ผู้เขียนจำเป็นจะต้องเสนอแนวคิดใหม่ๆ เพื่อให้เข้าถึงจิตใจผู้อ่านให้ได้ เขียนให้ถูกอ่านแล้วกินใจ ให้แง่คิด แนวคิดที่เป็นประโยชน์ต่อผู้เสพ พุดง่าย ๆ คือ แนวคิดที่นำเสนอ นั้นจะต้องโดนใจนั่นเอง

ทั้งนี้ เหตุผลที่การเขียนให้ลักษณะนี้เนื่องจากบางงานวรรณกรรมอาจต้องเขียนขึ้นจากกลุ่มชาติพันธุ์หรือกลุ่มวัยเดียวกัน เช่น งานวรรณกรรมที่เป็นนวนิยายลูกอีสาน ของคำพูน บุญทวี มีความโดนใจผู้อ่านในเรื่องของคนอีสาน กวีนิพนธ์ หัวใจห้องที่ห้าของ อังคาร จันทาทิพย์ เป็นต้น ล้วนแต่ให้แง่คิดในการครองตน เป็นต้น

4. มีการเขียนที่เกิดจากผลงานมากขึ้น ผลงานวรรณกรรมปัจจุบันได้มีการพัฒนาขึ้นอย่างมากมาก นักเขียนเกิดขึ้นไม่มีขอบเขต นักเขียนจำนวนมากที่ขาดความรู้ความเข้าใจในการเรียนงาน คิดจะเขียนวรรณกรรมแบบไหนก็เขียนตามใจตนเอง ขาดฉันทลักษณ์ ภาษาที่ใช้ทั่วไป ไม่สวยงามเหมือนวรรณกรรมในอดีตเท่าใดนัก เพราะในการเขียนจะเป็นรูปแบบทั่วไปแต่ยังมีนักเขียนอีกจำนวนมากเช่นกัน ที่รักษาและสืบทอดการเขียนวรรณกรรมที่ถูกแบบฉันทลักษณ์ และผลงานที่เกิดจากชิ้นงานที่ตัวเองหรืออาชีพที่ทำอยู่เป็นประจำ เช่น นักวิศวกร ก็จะเขียนวรรณกรรมในเรื่องราวเกี่ยวกับวิศวกร นักหนังสือพิมพ์ก็จะเขียนไปในทางสื่ออย่างนี้ เป็นต้น

ทั้งนี้ เหตุผลที่การเขียนให้ลักษณะนี้เนื่องจากคนในกลุ่มอาชีพเดียวกันจะเข้าใจในงานเขียนของอาชีพนั้นๆ ได้ดีกว่าคนต่างอาชีพ หรือบางครั้งอาจไม่เข้าใจในภาษาที่ใช้ในบทกวีนั้นเอง เช่น งานเขียนเรื่องหมอลำชาวบ้าน เป็นต้น

5. มีการเขียนที่เกิดจากประสบการณ์มากขึ้น ส่วนใหญ่นักเขียนจะมีประสบการณ์ในการเขียนที่ถ่ายทอดวรรณกรรมออกมาได้ดี จากการสะสมเวลามากมายนาน ทำให้ทราบสถานการณ์ต่างๆ แล้วนำข้อมูลเหล่านั้นออกมาเขียน เช่น สภาพสังคม เศรษฐกิจ วัฒนธรรม การเมือง เป็นต้น การเขียนอาจจะสะท้อนให้เห็น

สภาพสังคมในปัจจุบันได้อย่างชัดเจน เกิดอะไรขึ้น มีสภาพเป็นอย่างไร ก็จะสะท้อนผ่านมาทางวรรณกรรมนั่นเอง

ทั้งนี้ เหตุผลที่การเขียนให้ลักษณะนี้เนื่องจากปัจจุบันการจัดทำบทกวีหรืองานเขียน หนังสือ ตำรา ต่างๆ มีความสะดวก คล่องตัว โอกาสของผู้คนมีมากขึ้น ไม่จำกัดเหมือนในอดีต

6. มีช่องทางในการนำเสนอที่หลากหลาย ในปัจจุบันการเขียนวรรณกรรม มีช่องทางที่นำเสนอมากมายในการเข้าถึงผู้อ่าน เช่น ทางสื่อสารออนไลน์ ติพิมพ์ เว็บไซต์ เป็นต้น ทำให้เกิดการแข่งขันและการค้นคว้าเพื่อให้เข้าถึงสื่ออื่นๆ อย่างไรก็ตาม การนำเสนอผ่านสื่อ อาจเป็นผลดี และไม่ได้อยู่ในตัวของมันเอง เพราะการนำเสนอเช่นนี้ ได้มีการคัดลอกผลงานทางวรรณกรรม โดยไม่ได้อ้างอิงเจ้าของผลงาน ทำให้เกิดการสับสนเข้าใจผิดของผู้เสพวรรณกรรมนั้นหรือการละเมิดจรรยาบรรณ

ทั้งนี้ เหตุผลที่การเขียนให้ลักษณะนี้เนื่องจากการเปิดกว้างของสื่อเทคโนโลยี ที่ทุกคนสามารถเข้าถึงได้ง่ายขึ้น นักประพันธ์หน้าใหม่มีโอกาสได้นำเสนอผลงานของตนอย่างเสรี ไม่ถูกปิดกั้นเหมือนเช่นในอดีต จึงทำให้มีนักกวีเกิดขึ้นได้ง่ายและมีผลงานที่หลากหลาย

7. มีการเขียนที่ไม่ยึดติดรูปแบบเดิมมากนัก ส่วนใหญ่ของนักเขียนยุคปัจจุบัน คือไม่ยึดหลักการเขียนตามแบบฉันทลักษณ์ แบบภาษาของการเขียนวรรณกรรมมากนัก มีการปรับเปลี่ยนวิธีการเขียนแบบใหม่มากขึ้นในการเขียนวรรณกรรมแบบใหม่มีทั้งผลดีและผลเสีย ผลดีคือ การเขียนสั้นกะทัดรัด ใช้ภาษาง่าย การอ่านเข้าใจง่าย แต่ไม่ถูกตามแบบมากนัก ผู้อ่านชอบอ่าน ผลเสียคือ การเขียนวรรณกรรมที่ถูกวิธีอาจเลือนหายไปจากสังคมในอนาคต เพราะขาดการยึดหลัก

ทั้งนี้ เหตุผลที่การเขียนให้ลักษณะนี้เนื่องจากนักเขียนบางคนอาจละเลยในข้อกำหนดหรือฉันทลักษณ์ กาวพย์ กลอน ทำตามความคิด จินตนาการหรือตามใจตนเองมากเกินไปแต่กลับเป็นที่นิยมของผู้อ่าน เพราะอาจมีเนื้อหาโดนใจ เข้าถึงชีวิตผู้คนจำนวนมาก

8. มีการเขียนที่ใช้ภาษาต่างประเทศมากขึ้น การนำเสนอที่นักเขียนวรรณกรรมในปัจจุบันที่ก่อให้เกิดปัญหากับผู้อ่านนั้นคือ การใช้ภาษาลูกครึ่ง ซึ่งก่อให้เกิดผลกระทบต่อภาษาไทยอย่างมาก โดยเฉพาะการใช้ภาษาต่างประเทศผสมภาษาไทย ทำให้ขาดความไพเราะของเนื้อหาวรรณกรรมอย่างมากนั่นเอง

ทั้งนี้ เหตุผลที่การเขียนให้ลักษณะนี้เนื่องจากการไหลของวัฒนธรรมภาษาที่ไร้ขีดจำกัด ขาดการกัณฑ์กรอง หรืออิทธิพลของวัฒนธรรมต่างชาติกดทับวัฒนธรรมทางวรรณกรรมไทยนั่นเอง

9. มีการเขียนที่เป็นลักษณะปัจจุบันมากขึ้น วรรณกรรมที่เขียนในปัจจุบันจะมีลักษณะที่แสดงทางด้านความคิดของตัวเอง และอิสระในการเขียน มีการกระทบกระทั่งเสียตีสังคม ยกย่องเชิดชูบุคคล เป็นต้น การเขียนวรรณกรรมในยุคปัจจุบัน จึงเป็นการเขียนเพื่อให้สังคมได้รับรู้ความเป็นจริงที่เกิดขึ้นในสังคมไทย เช่น การฆ่าข่มขืน ผู้เขียนก็จะเขียนวรรณกรรมไปในทางการข่มขืน ขบวนการก่อการร้าย ผู้เขียนก็จะเขียน

วรรณกรรมเกี่ยวกับการก่อการร้าย เป็นต้น นอกจากนั้นวรรณกรรมประเภทนี้ จะเน้นหนักไปในทางที่เป็นจริง เพื่อสะท้อนปัญหาสังคมปัจจุบัน

ทั้งนี้ เหตุผลที่การเขียนให้ลักษณะนี้เนื่องจากการเสพจากสื่อต่างๆ ที่ในบางครั้งไม่ได้ควบคุมจากผู้ที่มีหน้าที่ดูแล มีอิสระในความคิด ความทันสมัยของเทคโนโลยีสื่อสาร หรือการเอาอย่างจากสังคมแล้วนำมาแปลงเป็นบทกวี จึงทำให้บทกวีหรือวรรณกรรมสื่อออกมาในลักษณะอย่างที่เราเห็น

10. มีการเขียนที่ใช้ภาษาพูดหรือคำแสลงมากขึ้น วรรณกรรมในยุคนี้ส่วนมากจะใช้คำศัพท์วัยรุ่นมากเกินไป หรือชอบนำภาษาพูดมาเขียนมากไปทำให้เกิดตัวอย่างที่ไม่ดีต่อนักเขียนหน้าใหม่ แนวคิดที่นำคำแสลงมาเขียนก็ทำให้เกิดความสับสน ในการเขียนที่ไม่ถูกต้องตามหลักการเขียนวรรณกรรม นักเขียนหน้าใหม่ก็จะเอาตัวอย่างและถ่ายทอดการเขียนแบบผิดๆ

ทั้งนี้ เหตุผลที่การเขียนให้ลักษณะนี้เนื่องจากการตลาดในการนำการสร้างบทกวี เพราะเขียนให้โดนใจวัยรุ่นแล้วได้รับการตอบสนอง นักประพันธ์ก็ต้องสร้างวรรณกรรมเพื่อตอบสนองการตลาด แม้ในบางครั้งอาจไม่ถูกหลักเกณฑ์ในการสร้างผลงานก็ตาม

บทสรุป

วรรณกรรมไทยในยุคเทคโนโลยีที่ไร้พรมแดน (โลกาภิวัตน์) เป็นคำศัพท์เฉพาะที่บัญญัติขึ้น เพื่อตอบสนองปรากฏการณ์ของสังคมโลกที่เหตุการณ์ทางเศรษฐกิจ การเมือง สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรมทางด้านวรรณกรรมไทย ที่เกิดขึ้นในส่วนหนึ่งของโลก ส่งผลกระทบอันรวดเร็ว และสำคัญต่อส่วนอื่นๆ ของโลก ความสำคัญและคุณค่าทางวรรณกรรมไทย ทำให้ผู้อ่านได้รับความรู้ในหลายๆ ด้าน เช่น ด้านภาษา ได้ทราบถึงความหมายของคำ การใช้ภาษาของแต่ละยุคสมัย แต่ละภูมิภาค แบบแผนของฉันทลักษณ์แต่ละประเภท สำหรับวรรณกรรมไทยในยุคไร้พรมแดน เริ่มมีผลกระทบจากการได้รับอิทธิพลจากตะวันตก เริ่มมาตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 5 และในช่วงของการเปลี่ยนแปลงการปกครอง 2475 ได้มีวรรณกรรม นวนิยายหลายๆ เรื่องที่สะท้อนสภาพสังคมของยุคนั้นออกมาอย่างมากมาย ซึ่งสะท้อนให้เห็นอย่างชัดเจนเลยว่าประชาชนและสามัญชนในยุคนั้น ได้มีบทบาทต่อสังคมมากขึ้น ส่วนเทคโนโลยีที่มีบทบาททางวรรณกรรมไทย คือ Internet สื่อเทคโนโลยีนำเราสู่โลกใหม่การเรียนรู้โลกผ่านสื่อ e-learning แบบ WBI (Web Based Instruction) หรือการเรียนการสอนผ่านบริการเว็บเพจ โดยมีผลสำรวจของสำนักวิจัย International Data Corporation (IDC) คาดการณ์ว่าในทวีปยุโรปความต้องการในการเรียนรู้ผ่าน e-learning ในด้านธุรกิจเทคโนโลยีการติดต่อสื่อสาร และข้อมูลสารสนเทศ (Information & Communication Technology หรือ ICT) วรรณกรรมไทยในยุคไร้พรมแดน จึงมีลักษณะที่สำคัญดังนี้ มีความกะทัดรัด มีความหลากหลายทางการเขียนหลากหลายทางแนวคิด การเขียนที่เกิดจากผลงานมากขึ้น การเขียนที่เกิดจากประสบการณ์มากขึ้น มีช่องทางในการนำเสนอที่หลากหลาย ไม่ยึดติดรูปแบบเดิม มีการเขียนที่ใช้ภาษาต่างประเทศมากขึ้น การเขียนที่เป็นลักษณะปัจจุบันมากขึ้นและการเขียนที่ใช้ภาษาพูดหรือคำแสลงมากขึ้น

ดังนั้น วรรณกรรมไทย จะหยุดนิ่งหรือก้าวต่อไปให้สังคมปัจจุบันหรือในอนาคตนั้น ผู้ที่ได้รับรู้เพื่อสร้างฝืนวรรณกรรมไทยสู่โลกแห่งศรีวิไล คงไม่ใช่ปัญหาของสังคม แต่ถ้าวรรณกรรมไม่ได้ถูกกลั่นกรองการใช้ภาษา การเรียบเรียงที่สวยงามด้วยภาษาของผู้เขียน เพื่อให้ผู้คนที่ได้เสพในสิ่งที่ถูกต้อง ไม่ใช่สิ่งที่ยากแต่ไม่ใช่สิ่งที่ยากที่ผู้เขียนจะถ่ายทอดความสวยงามของวรรณกรรม วรรณกรรมไทยจึงเป็นการสร้างสื่อที่ตอบสนองสังคมได้เป็นอย่างดี แต่เมื่อไรวรรณกรรมที่สื่อออกมาด้วยการเขียนที่ไม่ถูกต้องตามหลักการเขียนย่อไม่แตกต่างจากขยะที่ถูกทิ้งไว้เกลื่อนเมือง

เอกสารอ้างอิง

- กุกิรา เจริญสุข. (2551). ปาฐกถาพิเศษศ.ดร. รื่นฤทัย สัจจพันธุ์ความเปลี่ยนแปลงของวรรณกรรมไทยร่วมสมัย. เมื่อวันที่ 27 พฤศจิกายน 2551 ณ ห้องประชุมวอล กุลมาตย์ อาคารหอประชุมพ่อขุนรามคำแหงมหาราช. <https://www.dek-d.com/board/view/1209851/>
- ความรู้. (2560). วรรณคดีและวรรณกรรม. สืบค้นจาก <http://knowledge.eduzones.com/knowledge-2-1-1921.html>
- เจตนา นาควัชร. (2530). ศัตรูที่ลึนไหล : แง่มุมหนึ่งของวรรณกรรมไทยร่วมสมัย, ในทางอันไม่รู้จบของวัฒนธรรมแห่งการวิจารณ์. กรุงเทพมหานคร : เทียนวรรณ.
- ฉวีวรรณ สงสังข์. มนุษย์โลกในยุคไร้พรมแดน. ที่มา <https://www.gotoknow.org/posts/518738>. สืบค้นเมื่อ 15 มิถุนายน 2559.
- ไชยรัตน์ เจริญสินโอสถ. (2551). ภาษากับการเมือง ความเป็นการเมือง. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ตรีศิลป์ บุญจรงค์. (2547). นวนิยายกับสังคมไทย. พิมพ์ครั้งที่ 3 กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บุญลักษณ์ เอี่ยมสำอาง และคณะ. (2552). หลักการใช้ภาษาและการใช้ภาษา ม.4. กรุงเทพมหานคร : อักษรเจริญทัศน์.
- เพ็ญศรี ราชมณีชัย. (2560). ความเจริญรุ่งเรืองด้านศิลปกรรมและวรรณกรรม. สืบค้นจาก <https://sites.google.com/site/pheysriraymichay/khwam-ceriy-rungreuxng - dan - silpkrrm - laea - wrrnkrrm>.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2532). พจนานุกรมศัพท์สังคมวิทยา อังกฤษ - ไทย ฉบับราชบัณฑิตยสถาน. กรุงเทพมหานคร : อักษรเจริญทัศน์.
- วันเนาว์ ผู้เดิน. (2537). วรรณคดีเบื้องต้น. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มิตรสยาม.
- วาทีน ศานต์ สันติ. ไตรภูมิพระร่วง : คุณค่าต่อสังคมไทย (ภาคสรุป) ที่มา : <https://www.gotoknow.org/posts/258640>.

เศรษฐพงศ์ มะลิสุวรรณ. (2559). เทคโนโลยีในยุคโลกาภิวัตน์. ที่มา : <http://www.vcharkarn.com/varticle/41060>

สมชาย รัตนทองคำ. (2556). เอกสารประกอบการสอน 475 788 การสอนทางกายภาพบำบัด ภาคต้นปี การศึกษา.

สุทธิพงษ์ ธรรมวุฒิ. รากเหง้า. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์นกสีเหลือง.

สุภา พักข้อง. (2530). วรรณคดีไทยก่อนรับอิทธิพลจากตะวันตก. พิมพ์ครั้งที่ 2, กรุงเทพมหานคร : หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมการฝึกหัดครู.